

סג

עין משפט
גזירה

צב א טושיב ירי טי מנכ
קפי לא מנכיה
צב ב מיי מיי מנכיה
מית הלל יי פמי
טני יי טושיב ירי מני
רמי ספק פל

תורה אור השלם

1. וקבלו עיני רבים
אמרו לכו ונעלה אל ה'
אל בני אלהי הענק ונר
מדבריו ונלכה בארצותיה
כי מצינו תצא תורה ודבר
ה' מרושלים ישיבתו ב ג
ה' ונעלה וקח את האהל
והיה לו מרחץ למטה
אחל מועד וקח כל מבקש
ה' הוא אל אהל מועד אשר
מזרח למזבח שמה לו ג
דבר ה' אל משה פנים
אל פנים כאשר דבר אהרן
אל משה וקח אל המזבח
ומשחור וישקע בן נון נער
לא ימש מועד באהל
שמה לו ג
4. וקברו משה והכזבים
הקלים אל כל ישראל
אשר הכזבו מעשה
ישראל חיים היה נהיה
לעם לזאת
5. ירבו אל הברים ונאלו
קרב אל בניו וקחה
יחימו לו
6. ויאמר אהרן אל משה
כי ראיתי את ה' וישקע
בן נון נער לא
7. ונאלו שרץ עזן ננאו
שרץ הוה את מצרים
פנת שפתיק
8. זאת התורה אדם כי
ישקע באהל כל הבא אל
האהל וכל אשר באהל
ישקע שבעת ימים
9. כי מין הקל יוציא
מאשר הנה אף ויציא דם
ומיץ אפים יוציא רוב
משי ל ג
10. אם נבלת בהתנשא
ואם נבלת ל ר
11. ויאמר שאלו אל
הקני לכו קרי רדו מותך
עמלק פן אספק עמי
אתה עשיתיה חסד עם כל
בני ישראל בגלותם
ממצרים וקח קני מותך
עמלק שמואל לו ג
12. לא תתעב אדמי כי
אחרי הוא לא תתעב מצרי
כי יר הית בארצו
דברים כ ג
13. ארץ מצרים לפניך
הוא כשיש הארץ הישב
את אשך ואת ארץ ישוב
בארץ גשו ואם דעתך
בם אנשי חיל ושמעו שרי
מקנה לא אשר ל ג
14. וישקע ארץ ב בית עבד
אדם התי שלשה נתינים
וירדו ה את עבד אדם ואת
כל ביתו שמואל לו ג

רב ניסים גאון

תנו ונתנו כשנכנסו ורבותיו
לכס ביבנה
דבני משרה ובספסל מ'
תשרי נשחטו נתינים חסן
הנינו לו מורש דרש ר'
אלעזר כהנס ביבנה ובי ישוב
היה שם אלא אלו תלמידי
התמים שהן שישן שירות
שירות כנסו שח ר'
יהודה ראש המורבים בכל
מקום מפורש בספסל שבת
כספר כמה מרליקין (דף טז)
אמרו יהודה שעילה ויעלה

הרואה פרק תשיעי ברכות

מסורת הש"ס

8) מ"ו ג חילין מד מ"ב כ"ב
9) גסנת לב מוחלת כ"ב
10) וירל הספסל כמריס כסבו
11) רש סמטרינן נפשי מירד יאמנו
12) נרין ד גסנת לב מוחלת
13) ה"ב א ספסל כ"ב גסנת לו
14) מ"ו ג י"ט ח"י כ"ב קס"ה
15) מ"ה ס"ה י"ז ז"ל כ"ג
16) ועירינן ה"ה ג"ז ופ"י
ג"י פ"י

גילוי הש"ס

ג"י ששה כפרס אחרי
עליה לרין מריס שמת
כח כספ המרפסין ד'
מריס כ"ב גסנת לב מוחלת
17) וירל הספסל כמריס כסבו
18) רש סמטרינן נפשי מירד יאמנו
19) נרין ד גסנת לב מוחלת
20) ה"ב א ספסל כ"ב גסנת לו
21) מ"ו ג י"ט ח"י כ"ב קס"ה
22) מ"ה ס"ה י"ז ז"ל כ"ג
23) ועירינן ה"ה ג"ז ופ"י
ג"י פ"י

מוסף רש"י

ראש המורבים בכל
מקום כמות תהלין אשה
פלו לרוב תהלה כ"ב
מקום גסנת לב מוחלת
17) וירל הספסל כמריס כסבו
18) רש סמטרינן נפשי מירד יאמנו
19) נרין ד גסנת לב מוחלת
20) ה"ב א ספסל כ"ב גסנת לו
21) מ"ו ג י"ט ח"י כ"ב קס"ה
22) מ"ה ס"ה י"ז ז"ל כ"ג
23) ועירינן ה"ה ג"ז ופ"י
ג"י פ"י

רבנו חננאל

ואמרו לאחינו שבגולה אם
אחיה יבנה מוצב חגיגה
יגן בכיור לכוור יבנו
מוצב ככבד יהיה זה כחן
זהו לוי ויקריבו קריבן
שכבד אין לכס חלק בארץ
ישראל מיר געו בכביה וענו
כלום ואמרו יש לנו חלק
ובמקורו: חנו ובחורתי
כשנכנסו ורבותיו כפרס
כיבנה פתחו בכבוד אכסניא
ורדשו פתחו ר' יהודה
בר' אלעזר ראש המורבים
בכל מקום ודרש ומשה יקח
את האהל והלה דברים קל
וחומר ומה ישראל שאינו
מרוחקים אלא שלשה
פרסאות נקראו מבקשי יי
שני יהיה כל מבקש יי
תלמידי חכמים שמוציאין
רשע על תפוחין ומבחרין
רגליהם והולכין מיעד לעיד
ומדינה למדינה ללמוד
תורה על אחת כמה וכמה
ודבר יי ...

ואמרו לאחינו שבגולה אם
אחיה יבנה מוצב חגיגה
יגן בכבוד ויכפרו כולם ויאמרו אין להם
חלק באלהי ישראל מיר געו כל להם
בכביה ואמרו חס ושלום יש לנו חלק
באלהי ישראל וכל כך למה משום שנאמר
יכי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים
בשלמא הוא מטהר והם ממטמאין לחומרא
אלא הוא ממטמא והם מטהרין היכי הו
הוא ר' חנינא חכם ששמו אין חברו רשאי
לטהר אחר אין חברו רשאי להחיר קמברי
כי היכי דלא נגררו בתריה חנו רבנן
כשנכנסו רבותינו לחרם ביבנה היו שם
רבי יהודה ורבי יוסי ור' נחמיה ור' אליעזר
בנו של רבי יוסי הגלילי פתחו כולם
בכבוד אכסניא ודרשו פתח רבי יהודה
ראש המורבים בכל מקום בכבוד תורה
ודרש ר' חנינא יקח את האהל ונמה לו
מחוץ למחנה והלא דברים קל וחומר ומה
ארון ה' שלא היה מרוחק אלא שנים עשר
מיל אמרה תורה והיה כל מבקש ה'
יצא אל אהל מועד תלמידי חכמים שהולכים
מעיר לעיר ומדינה למדינה ללמוד תורה

על אחת כמה וכמה ודבר ה' אל פנים אמר ר'
למשה משה אני ואתה נסביר פנים בהלכה איכא דאמרי כך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה כשם
שאני הסברתי לך פנים כך אתה הסבר פנים לישראל והחור האהל למקומו וישוב אל המחנה וגו'
אמר רבי אבהו אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה עכשו יאמרו הרב בכעס ותלמיד בכעס ישראל
מה תהא עליהם אם אתה מחזיר האהל למקומו מוטב ואם לאו יהושע בן נון תלמידך משרת התתך
והיינו דכתיב ושב אל המחנה אמר רבא אף על פי כן לא יצא הדבר לבטלה שנאמר ומשרתו
יהושע בן נון נער לא ימש מתוך האהל: ועוד פתח ר' יהודה בכבוד תורה ודרש ר' חסכת ושמע
ישראל היום הזה נהיה לעם וכי אותו היום נתנה תורה לישראל והלא אותו יום סוף ארבעים שנה
היה אלא ללמדך שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני אמר ר' תנחום בריה דר'
חיה אלא איש כפר עכו שהיה אדם קורא קריאת שמע שחרית וערבית וערב אחר אינו קורא דומה
כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם הסכת עשו כחות כחות ועסקו בתורה לפי שאין התורה נקנית
אלא בחבורה כד' יוסי כרבי חנינא ד' דאמר ר' יוסי כרבי חנינא מאי דכתיב חרב (על) הברים ונאלו
חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בר כבוד ועוסקים בתורה ולא עוד אלא שמטפשים
כתיב הכא ונאלו וכתיב התם אשר נואלו ולא עוד אלא שהחמאים שנאמר ואשר חמאנו איבעית
אימא מהכא ונאלו שרי צוען דבר אחר הסכת ושמע ישראל כתתו עצמכם על דברי תורה כדאמר
ריש לקיש ד' דאמר ריש לקיש מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר
זאת התורה אדם כי ימות באהל דבר אחר הסכת ושמע ישראל הם ואחר כך כחת כדרכא ד' דאמר
רבא לעולם ילמוד אדם תורה ואחר כך ייגה אמרי דבי ר' ינאי מאי דכתיב יכי מין חלב יוציא
חמאה ומיץ אף ויציא דם ומיץ אפים ויציא ריב במי אתה מוצא חמאה של תורה במי שמקיא חלב
שינק משדי אמו עליה ומיץ אף ויציא דם כל תלמיד שכועס עליו רבו פעם ראשונה ושוחק זוכה
להבחין בין דם טמא לדם טהור ומיץ אפים ויציא ריב כל תלמיד שכועס עליו רבו פעם ראשונה
ושניה ושוחק זוכה להבחין בין דיני ממונות לדיני נפשות ד' דתנן ר' ישמעאל אומר הרוצה שיתחכם
יעסק דביני ממונות שאין לך מקצוע בתורה יותר מהן שהן כמעין נובע אמר ר' שמואל בר רב
חמאי דכתיב ו' אדם ונבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה כל המנבל עצמו על דברי תורה סופו להתנשא
ואם זמם יד לפה: פתח ר' נחמיה בכבוד אכסניא ודרש מאי דכתיב ו' ויאמר שאלו אל הקני לבו
סורו רדו מתוך עמלקי פן אוסיפך עמו ואתה עשיתיה חסד עם כל בני ישראל והלא דברים קל וחומר
ומה יתרו שלא קרב את משה אלא לכבוד עצמו כך המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו
ומשקרו ומהנהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: פתח ר' יוסי בכבוד אכסניא ודרש ר' לא תתעב אדומי כי
אחרי הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו והלא דברים קל וחומר ומה מצריים שלא קרבו את ישראל
אלא לצורך עצמן שנאמר ו' ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמעו שרי מקנה על אשר לי כך המארח תלמיד
חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקרו ומהנהו מנכסיו על אחת כמה וכמה: פתח ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי
בכבוד אכסניא ודרש ו' ויביך ה' את עובד אדום (התני) געבור ארון האלהים והלא דברים קל וחומר
שלא אכל ושתה אלא כבוד ורובץ לפניו כך המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומאכילו ומשקרו ומהנהו מנכסיו
עאכ"ו מאי היא ברכה שברכו אמר רב יהודה בר זבידא זו חמות וח' כלותיה שילדו ששה ששה בכרם אחד
שנאמר